

La festa al carrer

02.06.2015 | 09:19

La festa al carrer - OLGA MOROTE

Un any més, hem pogut gaudir d'una de les moltes festes majors que se celebren a les comarques gironines. El passat divendres 29 de maig, a les 19h com cada any, el repicament de campanes anunciava als quatre vents el començament de la Festa Major de Cassà de la Selva, on visc des de fa una mica més de 20 anys. Sembla ahir que hi vaig arribar i ja han passat dues dècades al llarg de les quals he compartit un munt de vivències que han quedat ben desades a la meva memòria. Memòria i temps. Temps i memòria, on hi tenen lloc una quantitat immensa de records lligats indissolublement a la vida d'aquesta comunitat que ha crescut demogràficament al llarg de tots aquests anys i que ja és molt a prop d'arribar als deu mil habitants. Per a mi, la millor nit és la del divendres: la Nit dels Músics, que aquest any era especial perquè se celebrava el 40è aniversari d'aquesta festa, i per aquest motiu a més dels habituals músics de la vila o de les seves formacions, Selvatana i Principal de Cassà, hi van ser convidats els de les vuit cobles en què toca algú de Cassà. Una monumental cobla que va fer vibrar d'emoció tots els assistents, molt d'ells, amb les seves cadires plegables sota el braç, el més a prop possible de la cobla i de les corals cassanenques Bell Resson i Tutti Veus que van cantar junts amb la cobla, La nit d'argent de l'Antoni Mas. És la vida al carrer, com ja vaig escriure fa temps. És l'esperit de festa al carrer. Més enllà de la vida de cadascú, de la crisi que afecta també aquesta comunitat. Més enllà de discursos i promeses que vam viure tots plegats la setmana anterior. Més enllà de coincidències i desacords. Més enllà de mirades distintes, plenes de somnis distintes.

Com més va, més convençuda estic que el que ens fa grans, el que ens hauria de fer grans com a país, és aquesta convivència en la diferència i la diversitat. Convivència d'opinions diverses i de diverses maneres d'entendre el nostre futur i, per tant, el de la nostra societat. Sense civilitat no hi ha societat. Sense consens ni respecte per l'altre no hi ha civilització en el sentit més ampli de la paraula. I sense civilització anem a parar a l'abisme del no-res. La Nit de Músics és precisament especial per això, perquè aixopluga tothom sota l'harmonia dels instruments i la bellesa de les veus. Sota una nit clara i diàfana com la que va fer el passat divendres. Tan plaent que inclús les tronades i la pluja van passar de llarg. No es van atrevir a enfrontar-se amb les bones vibracions que els arribaven des d'aquest petit racó del món. Però és des d'aquests petits racons del món que pensem en multitud de somnis i projectes personals i col·lectius. Pensem a les places, als carrers, a les terrasses dels bars. A la cercavila dels gegants, cavallets i capgrossos, a les fires, als concerts, a les pintures sobre els asfalts amb els més petits, a les barraques, a les exposicions. A l'homenatge a Josep Lloveras, organitzat per l'Escola Municipal d'Art, que va tenir lloc el dijous 28 a l'Auditori Sala Galà. A la Serenata a càrrec de la Cobla Selvatana. I a moltes més activitats a diferents espais per a tots els gustos i edats.

Penso en tot allò que ens hauria de fer grans i generosos com a país. I em vénen al cap les paraules que va deixar escrites l'any 1969 l'artista gironí Enric Marquès i que vaig apuntar en el meu petit bloc, que sempre m'acompanya, quan vaig visitar la mostra antològica de la seva obra a la Casa Pastors la setmana de Temps de flors, a Girona: "No es pot fer res de vàlid sense un conjunt que reflecteixi la vida, les virtuts i els defectes, les esperances i les frustracions dels nostres dies".

Publicat a: Diari de Girona

Font del document: <http://www.diaridegirona.cat/opinio/2015/06/02/festa-al-carrer/727793.html>